

besih. Veliko je pretrpel na Doberdobski planoti, v borbi zoper polentarije. Ko mu je čas dopuščal, je prav rad naznanil svojim dragim, da je še zdrav s svojimi prijatelji in znanci. Ker je bil prav prijazen in priljubljen pri celi okoli, ga njegovi znanci močno pogrešajo. Dragi France, spavaj sladko, počij se od truda in bolečin, sprejmi nevenljivi venec v raju, tukaj večen bo tvoj spomin. — Starišem naše sožalje!

*** Dornava.** Došlo nam je žalostno poročilo z južnega bojišča, da je častni padel, zadet od sovražne krogle, priden mladenič in zvest vojak slovenskošajerskega pešpolka desetinik Ignac Majerič. Bil je v 22. letu. Padli junak je bil zelo hraber, zato je prežgodaj našel svojo smrt. On se je preteklo leto bajejal na severnem bojišču skupno s svojimi štirimi brati. Tam je bil ranjen in zopet srečno ozdravel. Zapustil je svoje brate in se podal na južno bojišče. A božja volja je bila, da je bil odvet iz bojne črte in si sel po plačilo k Vsemogočnemu. Njegov mlajši brat je moral na srbsko bojišče. Starejši bratje so vsi izpolnili svojo nalogo, ni se jim mogloče maščevati padlega brata. Najstarejši, topničar, je postal ruski ujetnik v Przemyslu, drugega zopet pogrešajo od dne 27. julija z južnega bojišča, in tretji, četovodja, je bil zadet od šrapnela preteklo leto na severnem bojišču. Kaj bo sedaj počel stari zapuščen oče, kateri žaluje za svojimi sinji? Slava mu bodi, ker je vzgojil tako hrabre sinove! Naš nepozablivi Ignac naj pa v miru počiva na Doberdobski planoti, na kateri se bori in se mašuje za njega njegov sosed in zvest prijatelj Franc Herga. Padli je bil vzoren fant in zgled sovaščanom, zatoorej ga tudi vsi pogrešajo. Bodi mu goriška zemlja lahka! Na svidenje nad zvezdami!

*** Smartno pri Slovenjgradu.** Dan na dan gromijo topovi s soško fronte in vsemu svetu naznanjajo, da stoji naš junaki pod izvrstnim vodstvom Svetozarja pl. Borovčiča trdni in nepremagljivi, kakor jeklen zid ter odbijajo vse sovražne napade „rešitelja“ krasne Gorice. Vendar tudi nam ne prizanaša koščena žena in marsikateri izmed našega naroda kriva hladna zemlja. Tako je žrtvovala tudi odlična krščanska obitelj Sol svojega dragega 21letnega sina Mihaela kot dar domovini na altar, ki je dne 22. novembra izdihnil v ljubljanski bolnišnici svojo blago dušo. Ranjki je bil vstražen ud domačega pevskega zbora. Bil je vedno veselega obraza, njegov res zdrav humor je kratkočasil vsako pošteno družbo. In sploh je bil drag in ljub vsakomur, ki ga je poznal; zato je tudi zarosilo mnogotero oko ob njegovi smrti. Nad dva meseca je bil v sovražnem ognju, dokler ga ni sovražna granata zadela dne 15. novembra v desno nogo. Iz njegovih pisem odseva da je krščanski čednosti slovenskega junaka: neomajano zaupanje v homsko Devico Marijo ter obžalovanja vredni, porpeljivost v trpljenju in vojaških naporih. Počivaj v miru! Svetila ti večna luč! Tamkaj prosí za svoje, da vsaj ostali štirje brati vidijo svoje ljubljene stariše, zaprosi za njih srečno vrnitev!

Razne novice

*** Osebnost.** Dne 21. t. m. je polkovnik Viktor Kliemann, poveljnik našega domačega pešpolka, s pribočnikom stotnikom baronom Vogelsangom in s podpolkovnikom J. Hoferjem obiskal našega prevz. g. knezoškofa.

*** Odlikovani slovenski vojni kurat.** Č. g. Marko Krajnc, vojni kurat pri 87. pešpolku, je bil odlikovan z duhovniškim zaslužnim križcem na traku hrabrostne kolajne.

*** Hrvatsko-slovenski klub.** Poslanei Hrvatsko-slovenskega kluba so imeli dne 16. decembra v Mariboru posvetovanje, na katerem so obravnavali zdaj pereča politična, narodna in osebna gospodarska vprašanja.

*** Slov. kat. izobr. društvo „Kres“** v Gradcu ob-čuti tudi vojni čas. L. 1914 je moralo 14 čl. ov pod zastavo in v tkočem letu jih je bilo k vojakom poklicanih še 7. Razumtega je zapustila marsikatera članica Gradca, da nadomestuje doma vpoklicanega očeta ali brate. Domovini so darovali, kolikor je do sedaj znano 3 člani svoje življenje, več jih je ranjenih, od enega se že 14 mesecev ne ve, kje da je. Ker je po vojski tudi naša „Zarja“ hudo prizadeta, se društveno življenje malo manj živo razvija, kakor prejšnja leta, ko je „Kres“ štel dva do trikrat toliko članov, kakor sedaj, ko so si na obrem zboru dne 11. listopada izvolili nov odbor. „Kres“ tudi ni pozabil na svojo domoljubno dolžnost. Koncem junija se je nabralo 16 kron za ospele slovenske vojake. Miklavžev večer dne 5. grudnia pa je prinesel 34 K čistega dobička, kateri se je porabil za božičnico slovenskega moštva tretjega vojnega zbora na južnopoljski bojni črti. Mesca kimovca in vinotoka pa je društvo c. kr. namestniki izročilo 91 K 30 v za 300 med člani in prijatelji razpečanih slovenskih znakov zlatega klasa. Društvo dela sicer mirno ali pridno naprej in upa, da je bode zaželen mir na novo ukrep in mu dovedel lepo število starih in novih članov.

*** Štirikrat odlikovani Orel.** Četovodja Roman Bende, uradnik Zdravstvene Zveze v Mariboru in vnet član naše slovensko-katoliške orlovske organizacije, je bil že štirikrat odlikovan zavoljo izvanrednih junških činov. Dosedaj je bil odlikovan z malo srebrno in bronasto kolajno ter pohvalnim priznanjem pol-

kovnega poveljstva. Z razglasom polkovnega poveljstva z dne 15. decembra t. l. pa je bila našemu junaku podeljena še velika srebrna hrabrostna kolajna in sicer za čine hrabrosti v tretji soški bitki. Mlademu slovenskemu junaku naše iskrene čestitke!

*** Obmejni Slovenec odlikovan** z veliko srebrno svetinjo Henrik Vollmayr, narednik 47. pešpolka, doma iz Selnice ob Dravi, je bil te dni na italijanskem bojišču odlikovan z veliko srebrno hrabrostno svetinjo. Odlikovanec je pri stotnji, ki je ob priliki tretje laške ofenzive prenesla nadčloveške napore in izvršila izredne čine junaštva. Slava slovenski hrabrosti!

*** Slovenski sanitejeri junaki.** Z italijanskega bojišča nam pišejo slovenski sanitejeri: Naša služba je huda. Ni nam sicer treba biti v strelskem jarku, a smo mnogokrat, ko vršimo naše delo, v večji nevarnosti kot vojaki v prvi bojni črti. Prenajanje ranjencev je na laškem bojišču grozno težavno, ker ni skoro nobenega kritja in ker Lahji streljajo brez vsakega pardona tudi na sanitetne postaje in obvezovališča. A mi vršimo z veseljem svojo naporno službo noč in dan ter v najhujšem ognju nosimo uboge ranjence z bojne črte. Iskreno pozdravljamo vse rojake v domovini! Anton Klemenčič z Rožičkega Vrha pri Sv. Juriju ob Šč.; Jožef Krupl od St. Janža na Dr. p.; Anton Laubič iz Dramelj pri Celju; Jož. Vučina od Sv. Andraža v Slov. gor.; Konrad Kolar iz Središča, in Jakob Apat iz Skotje vasi pri Celju.

*** Harmonika na fronti.** Slovenski fantje vojaki nam pišejo z laškega bojišča: Nam Slovencem gre tukaj zmiraj po navadi. Kadar imamo čas, si burke brijemo s polentarija. Imamo tudi harmonjke; eden igra, drugi pa pojemo, da se zemlja trese. Sprejmite še najsrčnejše pozdrave od podpisanih: Jakob Vrenko, Martin Matoh, Viktor Slemenik, Kazimir Glavič, Rajmund Špehonia, Vekoslav Bole, Matevž Vidmar, Budinec Anton, Franc Pevec, Anton Godler in četovodja Erlin.

*** Ranjenci želijo vesel Božič** in srečno Novo leto. Podpisani, tukaj na Dunaju v bolnišnici „K. k. Wilhelminens-Spital Fil. Gymn.“ se nahajajoči ranjeni vojaki-Slovenci pošiljamo slavo, uredništvu, vsem znancem in prijateljem in vsem vrlim čitateljem „Straže“ in „Slov. Gospodarja“ priskrbe pozdrave ter vam želimo vesele blagoslovljene Božične praznike in srečno Novo leto! Poddesetnik Jernej Uratnik, St. Andraž pri Velenju; Alojz Zunc, Zavrč pri Ptuj; Matija Petelinšek, Sv. Jernej, bivši trg. sodnik pri g. J. Oberski; Franc Berlić, St. Peter pri Mariboru; Jožef Krajnc, Sv. Marijeta pri Mariboru; Franc Vrabl, Stara cesta pri Ljutomeru; Valentin Rezec, Svetina pri Celju; Martin Maček, Slemen pri Mariboru; Fr. Lerčan, Planina; Jožef Zaveršnik, Gornji grad; poddesetnik Sim. Zvan iz Bistrijske Bistrice; poddesetnik Jakob Pleško, St. Pavel pri Ljublj.; Janez Krašovec, Bučke pri Krškem; Janez Podobnik, Idrija; Alojz Golmajer, Rakčevljica, Gorenjski; Franc Kokolj iz Klanca; Anton Hrovat, Kočevje, Dolenjsko; Jožef Potočar, Potočna vas, Dolenjsko; Ferd. Jakša, Semič, Kranjsko; Mihael Markun, Kranj, Kranjsko; Jožef Gruden, Grudenca, Primorsko; Jak. Vižintin, Marjan, Primorsko; Kristijan Knauer, Nemški Lenč; Peter Valek, Zatojci pri Ptuj; Alojzij Reznik, Rajhenburg; Rudolf Frangež, Majšperk pri Ptuj; Janez Pavline, Planina.

*** V italijansko ujetništvo** je prišel dne 20. novembra naš spodnještajski rojak Roman Jurko od lovškega batalijona št. ... Tako poroča četovodja Roman Bende dne 11. decembra. Bende piše, da je na soški fronti zelo slabo vreme.

*** V kopaljšu Vöslau** na Nižje-Avstrijskem se nahajajo sledeči Slovenci in Hrvati kot bolni in ranjeni vojaki: Ljudevit Flucher od St. Petra niže Maribora, Jožef Černoga iz Rajhenburga, Janez Lešnik iz St. Lenarta v Slov. gor., Parapal Matija in Rudan Jurij iz Istre, Stojan Stojkovič iz Hrvatske, Simon Pajič iz Bosne ter Labotič Niko iz Dalmacije. — Vsi želijo Slovencem in Hrvatom vesel Božič in srečno Novo leto!

*** Vojaški koledar** — se je slovenskim vojakom izredno priljubil. Očez 10.000 tega koledarja, ki ga je založila tiskarna sv. Cirila v Mariboru in stane 1 komad 1 krono, se je že prodalo. Vojaki so polni hvale o njem. Na prijatelj Jakob Kajnik nam piše: Težko sem že pričakoval vaših koledarjev. Bal sem se, da ne bom mogel vseh prodati, ker so nekateri, ki so si ga naročili, padli ali pa so ranjeni. A bilo jih je premalo! Naročam zopet 12 iztisov. Sovražnik nas je zadnje dni zopet hudo napadel, a smo ga tako nasekali, da niti eden ni odnesel zdrave kože. Naši fantje so se skrili za polentarsko postojanko, v postojanko pa postavili stražo. Ko so Lahji pridli, smo jih naskočili z bajonetom in tako vse poslali na oni svet. To vam je bilo hrešanje z bodali. Granate so sikale, šrapneli bobneli, mine eksplodirale, da je bilo groza. Italijanov je bilo mrtvih kar cele kupe. Mi smo imeli samo tri mrtve in šest ranjencev. Tako Bog varuje branitelje naše mile slovenske domovine. Pozdrave pošiljajo vaši: Jakob Kajnik, Ignacij Vindiš, Vinko Podpečan, Lovrenč Forneczi, Martin Lednik, Anton Zupanek, Ivan Šesko, Jakob Siter in Leopold Brumec.

*** Razlaga k naknadnemu prebiranju** letnikov 1863—1897. Kakor smo že poročali, se bodo vršila naknadna prebiranja črnovojniških zavezancev letnikov 1863—1897 v času od dne 27. do dne 30. decem-

bra t. l. K tem naknadnim prebiranjem ni treba priti tistim črnovojniškim zavezancem imenovanih letnikov, ki so že bili pri prebiranju, pa niso bili spoznani za sposobne. K tem naknadnim prebiranjem morajo sedaj priti tisti črnovojniški zavezanci označenih letnikov, ki so svoj čas, ko se je že vršilo naknadno prebiranje črnovojniških zavezancev teh letnikov — zamudili prebiranje iz enega ali drugega vzroka.

*** Župani in občinski svetovalec zopet oproščeni.** Poroča se nam, da so okrajna glavarstva občinam naznanila, da županom in drugim občinskim funkcionarjem, ki so bili pri prejšnjih prebiranjih oproščeni, tudi sedaj ni treba iti k naknadnemu prebiranju.

*** Naknadno prebiranje v Mariboru.** Naknadno prebiranje črnovojniških zavezancev letnikov 1863 do 1897, pristojnih v Maribor in tudi tujih, se vrši dne 28. decembra 1915, ob 9. uri predpoldne, v Narodnem domu v Mariboru.

*** Oddaja zaprtih pisem** vojakom na bojišče. — Kakor znano, je bilo dosedaj prepovedano odposiljati zaprta pisma vojakom na bojišče, ker so bila podvržena cenzuri. Pisma, poslana od vojakov na bojišču na svoje domače in oddana pri vojno- in etapnopošt-nih uradih, se lahko oddajo zaprta. Te pošiljave se pred oddajo ne bodo cenzurirale. Vojaška poveljstva pa so primorana, da te pošiljave včasih za preizkušnjo pregledajo. Pripomni se, da bi se vsi tozadejni prestopki, kot označba izgub, bivališča itd. v smislu tozadevnih predpisov strogo kaznovala. V dotičnem odloku vrhovnega armadnega poveljstva pa ni povedano, ali je tudi dovoljeno pošiljati iz zaledja zaprta pisma vojakom na bojišče.

*** Razpisana je oddaja glavne mariborske tobačne trafike.** Mariborsko okrajno finančno ravnanstvo razglasa, da je razpisana oddaja ali zakup mariborske glavne tobačne trafike na dne 5. jan. 1916, ob 10. uri predpoldne. Tozadevna zakupna konkurenčna obravnava se bo vršila omenjenega dne v uradnih prostorih okrajnega finančnega ravnanstva v Mariboru (v poslopiju okrajnega glavarstva, 1. nadstropje).

*** Vojnim ujetnikom se ne sme dajati mleka.** — Štajersko namestništvo razglasa, da je prepovedano odslej naprej dajati ujetnikom mleka, ker je nastalo v deželi veliko pomanjkanje mleka. Izjemoma se sme dajati vojnim ujetnikom mleka le v slučaju, če je dal tozadevno dovoljenje zdravnik, kateremu je poverjeno nadzorovanje zdravstvenega stanja vojnih ujetnikov. Prestopki zoper to odredbo se kaznujejo z denarnimi globami do 5000 K, oziroma z zaporom do 6 mesecev.

*** Ješprenj,** koruzna moka in zdrob. Cesarska namestnija nam naznanja, da se ješprenj, kakor tudi koruzna moka, koruzni zdrob in moka za polento ne smejo drugače prodajati, kakor proti krušnim izkaznicam. Dosedaj so se te vrste živil prodajale brez krušnih kart.

*** Nakupovanje konoplje.** Pravico nakupovati konoplje za osrednji nakupovalni zavod ima za kranjsko deželo in sicer južno od železniške proge Ljubljana—Zidanmost tvrdka Mihael Omahen v Višnjigori, za ostali del Kranjske ter za Štajersko tvrdka Anton Kolenc v Celju.

*** Zasega usnja** in podplatov preklicana. Kakor izvemo iz verodostojnega vira, je politična oblast sporazumno z vojaško upravo zasega usnja in podplatov preklicala.

*** Zvišanje cen za kose.** Zveza avstrijskih tovarnarjev za izdelovanje kos je dne 19. decembra zvišala cene za kose in sicer za 100 komadov 25 K.

Dopisi.

Maribor. Dne 16. t. m. je umrl tukajšnji hišni posestnik in znani kamenosek Karol Kocijančič v krepki moški dobi 49 let. Umrl je bil miroljubnega značaja, delaven in marljiv mož. N. v m. p.!

*** Slivnica pri Mariboru.** Dne 11. t. m. smo v grob položili truplo blagega 80letnega starčka Štef. Domadenik, p. d. Klemena ali Plahutnika. Rajni je bil ugleđen in daleč naokoli zelo spoštovan kmet na zelenem Pohorju, bil je ljubeznjiv oče štirim vrlim hčerkam in četverim sinovom, kojih dva se vojskujeta za domovino, eden pa županuje v Rančki občini; te občini je bil pokojni 40 let delaven odbornik, kakor tudi svojčas čislani ud krajnega šolskega sveta slivniškega. Umrl je bil tudi naročnik „Slovenskega Gospodarja“ in sploh mož poštenjak od pet do glave. Vsak, ki ga je poznal, ga bo ohranil v najlepšem spominu. Žalujemo obitelji globoko sožalje!

*** Fram.** Iz Fram je okoli 300 mladeničev in mož pod orožjem. Blizu 50 je mrtvih in pogrešanih, okoli 20 ujetih, kakih 30 ranjenih. Imamo tudi mnogo podčastnikov. V zadnjem času smo dobili štiri narednike in sicer: Franc Stern, kmet na Planici; Ivan Bezjak, tovarnarjev sin iz Fram; Ivan Kodrič, stabni narednik, trgovce v Framu; Franc Pungartnik, bivši kmet na Ješenci. Prva dva narednika, Stern in Bezjak, sta odlikovana s srebrnim križcem. Potem pa še imamo celo vrsto četovodij in drugih podčastnikov. Naj omenim samo Janeza Vihar, ki bo kmalu narednik, in županovega sina na Ješenci Avgustina Vahnika, ki je bil pred kratkim imenovan za četovodjo in ima trojno odlikovanje, tudi veliko srebrno kolajno. Imamo pa tudi mladega poročnika M.

Pirkmaier, ki je šele pred kratkim in pa naglo dosegel to čast. V Framu sta tudi rojena brata stolnika Cvirn.

* **Ruše.** Blaž Vigec je pisal svojim starišem iz Sibirije, da je še živ in zdrav. Ujet je že devet mesecev. Imeli smo ga že med mrtvimi, ker ni bilo glasu od njega. Veselje, da se je Blaž zopet oglašil, je nepopisno.

* **Vuhred.** Okrajno sodišče v Marenbergu je obsodilo tukajšnjega trgovca Jožefa Widmoserja radi pretriranja cen in ker nekaterim strankam ni hotel prodati živila, ki jih je imel v zalogi, na 400 K globe ali v slučaju neizterljivosti na 40 dni zapora. Widmoser mora tudi plačati vse stroške sodnega postopanja.

* **Sv. Duh** na Ostrem Vrh. Dne 14. decembra smo pokopali z dvema duhovnikoma skrbnega gospodarja Antona Tacer, p. d. Klayžela. Bil je mož krščanskega mišljenja in življenja. Kratka bolezen mu je pretrgala 82inpolletno delavno življenje. Svetila mu večna luč! — V Gradcu, v deželni bolnišnici, je umrl dne 5. decembra ganljive smrti Martin Slopek, nadučitelj pri Sv. Petru pri Laškem trgu, star šele 37 let. Učiteljeval je od leta 1898 do 1904 tudi pri nas. Blag mu spomin!

* **St. III** v Slov. gor. Franc Šiker, posestnikov sin iz Selnice, piše dne 10. decembra svojemu prijatelju: Zdrav se sem, hvala Bogu! Na praznik Marije Device sem bil v veliki smrtni nevarnosti. Stal sem na prednji straži, pa so šrapneli tako leteli krog mene — in tudi kamenje — da sem mislil, zdaj je že prišla moja zadnja ura. Pa v uri najhujše nevarnosti sem mislil na Marijo in vroče molil k Bogu in — bil sem rešen. Marija ima verne slovenske vojake rajši. Italijan ne more nikamor naprej. Naše izredno veselje je, ko nas obiščeta tukaj na fronti naša prijatelja „Slovenski Gospodar“ in „Straža.“

* **Sv. Boltenk** v Slov. gor. Tako silovitega viharja, kakor je divjal v noči od sobote na nedeljo, dne 12. t. m., ne pomnijo niti stari ljudje: podiral je plotove, porušil strehe, poškoval zidove; opeka je kar letela iz streh; nekaterim je odkril hiše, odnesel slamo, podiral dimnike. Najhujše je divjal vihar na hribih; ni je hiše, ki ne bi bila vsaj nekoliko poškodovana. Nekemu posestniku v Trnovskem vrhu je popolnoma podrl streho; druge strehe zopet kažejo gola rebra. Na nekem dvorišču so bili prazni sodčki; veter jih je premetaval po dvorišču, kakor da bi se igral s krogli. Škoda je splošno velika, tem večja, ker ni delavcev, da bi popravili poškodovana poslopja. Bog nas čuvaj!

* **Sv. Miklavž** pri Ormožu. Ljubi Miklavževčarji! Srčne pozdrave vam pošiljamo vaši fantje in moške z južnega bojišča, italijanskega kegljskega. Veselo in živo smo se spominjali godu sv. Miklavža in časov, ki smo jih preživeli ta dan doma med svojci, ko smo skupno častili sv. Miklavža kot farnega patrona. Kako so peli ta dan pevci, kako so bučale orgle in kakša svečanost je vladala ta dan po vsji cerkvi. Posebna čuvstva naša nadaljšajo v spominu na vse to. Bučanje je tudi pri nas, a to so granate, šrapneli, bombe in druge reči, ki živžgajo in tulijo po zraku. Ti glasovi so glasovi naših orgelj, katerih smo se pa že dovolj naposlušali. No, kaj pa vam je prinesel letos sv. Miklavž? Nam je prinesel italijanski parkelj orehov in bombičkov, a teh ni ročen vesel, ker so svinčeni, jekleni in železni. Taka darila dobivamo od tega izdajalskega laškega parkelja. Samo pri nas je vedno v zasmehovanju in norca si brijemo vedno iz njega. Samo naš „Hura!“ — klic ga tako zmede, da ne ve, kam bi pobegnil in kam bi se skril. Ko pa mi zgrabimo za orožje, tedaj pa ga že nikjer ni. Taki junaki so vam ti Lah! Ko nas ne vidijo so še korajžni, ko pa nas bližnjak naprežijo, jim pade srce v hlače. Mi pa, miklavžski fantje, še vedno dobro stojimo in prosimo Boga in Marijo, da nas naj ohrani in obvaruje vsega hudega na duši in telesu. S pozdravom in na svidenje, vaši fantje: Peter Rozman iz Jeruzalema, Struel Jakob, Vertič Alojz ter možje Kolbl Joško in Plöhl Alojz.

* **Grajena** pri Ptuj. V soboto, dne 11. decembra, zvečer je tukaj umrla po kratki bolezni Marija Gregorec, občesposlovana posestnica in gospodinja ugledne slovenske gostilne na Grajeni. Daleč naokrog je znano ime poštene hiše Gregorčeve, v kateri je vrla ranjaka skrbela za lep krščanski red. Bodi ji vsedobri Bog plačnik za njena dobra dela. V njegovih rokah naj počiva v miru!

* **Leskovec.** Davorja Kračnik nam piše z italijanskega bojišča: Mnogo mesecev muke sem že preživel na bojiščih, pa hvala Bogu, sem še zdrav. — Mnogi tovariši že počivajo daleč od svojih domov in v tuji zemlji, nekaj jih je v bolnišnicah, veliko pa se jih bojuje po raznih bojiščih za vero, dom in za cesarja. Bog in Marija nam še pomagaj, da se pospeši naša zmaga, katero mislim, izvojujemo kmalu. — Mnogo in mnogo se trudijo naši brezštevilni sovražniki, ali zastoj preliva kri in žrtvujejo moštvo in drugi material. Mi slovenski fantje in moške stojimo trdno kot železni zid in ob nas se morajo zlomiti vsi napori naših sovražnikov. Mi hočemo prisiliti sovraže, da bodo utihnili in šli tja, kam spadajo, popolnoma premagani.

* **Čirkovec** na Dravskem polju. Iz ruskega ujetništva piše rezervni poročnik Stefan Medved 87. pešpolka, doma v Školjah pri Pragerskem, svojemu očetu tako-le: Dragi oče! Vendar sem enkrat dobil Vašo karto od dne 20. junija. Potrebovala je 2 mes-

ca, predno je prišla v moje roke. Da ste mi zdravi doma. Kakšna je letina doma? Ali ste letos kaj zidali? Vasa karta me je potolažila, ker sem bil že čisto obupan. Pišite kaj natančneje. Vsem prisrčne pozdrave! Vaš sin Stefan.

* **Slov. Bistrica.** Za zasluge za avstrijski Ru-deči križ je bila odlikovana z bronasto častno kolajno z vojnim okraskom Leopoldina Ilovšek.

* **Studenice** pri Poljčanah. Dne 26. novembra je tukaj umrl tržan in vnet narodnjak Jožef Koropeč, star 77 let. Rajni je bil svojčas član mnogih javnih zastopov, v katerih se je vedno kazal odločnega Slovenca. Svetila mu večna luč.

* **Zibika.** Zahvala. Blagi šolski dobrotnik g. Simon Strenkl, učitelj v pokoju in posestnik na Tinskem, se je spomnil tudi letos naše revne šolske mladine in daroval za božičnico v svrhu nabave šolskih potrebščin 20 K. Za ta velikodušni dar izrekata najprisrčnejšo zahvalo šolsko vodstvo in krajni šolski svet.

* **Celje.** Tukaj je umrl goriški Slovenec, dvorni svetnik in upokojeni predsednik okrožnega sodišča v Rovinjanu, dr. Anton Tušar, lastnik komturnega križa Franc Jožefovega reda.

* **Prekopa** pri Vranskem. Bridko je sedanje življenje. Zmiraj se pa pride nesreča tu in tam. Dne 9. t. m. se je vnel ogenj na Vranskem v Šenkovihih poslopjih. Zgorel je kozolec in hlev. Ta nesreča je zadela pri vseh priljubljenih Sentakovo družino. Hitelo je več gasilnih društev na pomoč, da se prepreči nesreča, katera je pretila sosedom. Prva je bila brigadna iz Prekopa na lieu mesta ter je prav pridno delala. Tovariši, le vsikdar hitro in z veseljem na pomoč!

* **Trbovlje.** Katoliško kmečko bralno društvo v Trbovljah ima dne 26. decembra, na Stefanovo, popoldne po večernicah, v prostorih Društvenega doma svoj redni občni zbor. Vspored: Pozdrav. Slavnostni govor. Poročilo tajnika. Poročilo blaginika. Poročilo knjižničarke. Volitev novega društvenega odbora. Slučajnosti.

* **Rajhenburg.** Pozdrave iz laškega bojišča so poslali v Rajhenburg dne 9. decembra: Marcellin Gübere, Asie Franc, Ivan Presker, Alfonz Levičar, F. Gruber in Rudolf Safarnik. — Vaših pozdravov, junaki, se mi veselimo, polentariji pa bojijo!

* **Brežice.** Po štiriindnevem zasedanju se je posredilo orožnikom Valenčiču in Smehu prijeti cigansko tolpo, ki je izvršila v tukajšnji okolici mnogo tatvin in tatvin. Izročili so jo tukajšnji sodniji.

* **Razbor** pri Slovenjgradu. Nedelja, dne 5. t. m., je bila slavnosten dan za Razbor. Obhajali smo 76letnico vladanja našega presvitlega cesarja. Po slavnostni sv. maši, pri kateri so bili tudi šolski otroci, smo se zbrali v soli in poslušali v okrašenih šolski sobi navdušen govor našega g. učitelja. Popisal nam je v kratkih, a ganljivih besedah življenje presvitlega cesarja, našega dobrega očeta, ki je bil pristen prijatelj za meč, da brani domovino krutih sovražnikov. Omenil je našo slavno armado, naše junake, ki vedo: „Naša vojska iz viharja prišla še brez slave ni“, in v junških bojih dokazujejo in ponavljajo prisego: Vse za vero, dom, cesarja, za cesarja blago, kri! V marsikaterem očesu so bile videti solze ginjenosti, a tudi solze navdušenja. Po trikratnem „Živijo Franc Jožef I.“ smo se razšli iz natičeno polne šolske sobe in končali slavnost, pri kateri se je nabral lep znesek za božično darilo našim hrabrim vojakom, h kateremu je prispeval tukajšnji g. župan sam 10 K, za kar se mu in vsem drugim darovalcem na tem potu najsrčnejše zahvalujemo.

* **Klanje telet.** Ministrstvo je prepoved klanja telet preklicalo. Odslej bo dovoljeno teleta, ko so godna za mesarja, do starosti šestih mesecev, zaklati brez uradnega dovoljenja.

Zadnja poročila došli v četrtek, 23. dec.

Najnovejše avstrijske uradne poročila.

Uradno se razglša:

Dunaj, 22. decembra.

Rusko bojišče.

Mestoma artilerijski boji in praske.

Italijansko bojišče.

Delovanje sovražne artilerije proti tirolski južni fronti traja dalje. Tudi na ostalih frontah mestoma posamezni topovski boji. Napad sovražne stotnije pri Doljah na tolminsko območje se je izjalovil v našem ognju.

Srbsko bojišče.

Pri Peču (Ipek) je bilo vnovič uplenjenih 69 topov, katere so Srbi zakopali. To število se še utegne precej zvišati.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Odbit ruski napad

Iz Černovic se dne 22. decembra poroča: Rusi so večeraj po noči, dne 21. decembra, severno od Černovic v bližini reke Prut napadli naše postojanke. A naše čete so jih sprejele z morilnim ognjem. Rusi so se morali v begu umakniti.

Bolgari pred Elbasanom

Francoski list „Petit Journal“ poroča iz Aten: Bolgarska kolona, ki je prodirala iz Bitolja čez Ohrido v Albanijo, stoji že pred albanskim mestom Elbasan. Ta del bolgarske armade bo prodiral čez Tirano v Drač, da zapre Srbom, ki so ubežali v Albanijo, pot v Valono in tako prepreči združitev ostankov srbske armade z Italijani.

Solun.

Prebivalstvo v Solunu je radi odhoda grških čet zelo vznemirjeno. Mnogo družin, tudi od avstrijsko-ogrskih in nemške nasebine, je odpotovalo. Grške čete so odkorakale v Verrijo v olimpsko ozemlje in v mesto Sorovič (zahodno od Soluna). Glavna nova bojna črta angleško-francoskih čet od Kara-Sulija (ob Vardarju, južno-zahodno od Gevgelija) do Salmanlija (severno od Soluna) bo ojačena po drugi obrambni črti, ki se bo nahajala nekoliko zadaj za prvo, ter se bo raztezala do mesteca Lahana (severoizhodno od Soluna). Utrdbe se delajo zelo naglo. Solunsko prebivalstvo se boji, da bo tudi mesto pritegnjeno v bojno ozemlje, ker leži v solunskem pristanišču več bojnih ladij, ki so pripravljene, da se udeležijo bojev. Po novejših odredbah bo baje cela grška divizija ostala v Solunu. Francozi in Angleži nameravajo kljub temu mesto čisto po svoje utrditi in izvesti svoje lastne varnostne odredbe. Konzulati Avstrije in Nemčije, Bolgarije in Turčije v Solunu se strogo nadzorujejo.

Srbski kralj Peter došel v Italijo.

Iz Berna se dne 22. decembra poroča: Srbski kralj Peter je došel v spremstvu ministrskega predsednika Pašića in v spremstvu več članov vladarske rodovine v mesto Caserta (južno-italijansko mesto, 12 km severno od mesta Neapolj). Sprejela ga je tamkaj črnogorska princesinja Natalija.

Vsem našim prijateljem, naročnikom in dopisnikom želi uredništvo in upravništvo blagoslovljene Božične praznike!

* **Naročnikom in prijateljem „Slov. Gospodarja“!** V Avstriji je v vojsknem času mnogo listov prenehalo ali pa jih je oblast ustavila. Naš „Slovenski Gospodar“ pa kljub raznim težkostem redno izhaja in obvešča svoje čitatelje o novicah, ki se gode v ožji domovini, na bojiščih in po širnem svetu. Izdajanje lista je zdaj združeno z velikimi stroški. Radi tega se obrača upravništvo do naročnikov, da naj blagovolijo kolikor le more, naročnino pravočasno poravnati. Večje število naročnikov nam dolguje naročnino še za nazaj. Da se jim list ne ustavi, jih prosimo, naj v kratkem dolžno naročnino poravnajo. Istotako pa prosimo tudi vse naročnike, ki jim je naročnina potekla, da isto čimprej obnovijo. Ob tej priliki vabimo zopet vse tiste, ki še niso naročeni na „Slovenskega Gospodarja“, da si ga naroče. Po nekaterih župnijah je še dosti hiš, kjer še „Slovenski Gospodar“ ni udomačen. Prijatelji lista, skrbite, da se bodo tudi te hiše naročile na naše ljudsko glasilo. In naši vojaki! S kakim veseljem čitajo vojaki na bojišču, v strelskih jarkih in tudi v vojašnicah v domovini naš list. Neštevilno pisem smo že dobili, kjer naši brambovi prosijo za „Slovenskega Gospodarja“. Rodoljubi, sorodniki in vsi, ki imate kakega svojca med vojski, naročite jim naš list, ki jim bo v dežju sovražnih krogel in težavah vojaškega stanu mnogokrat najboljša uteha. — „Slovenski Gospodar“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Naslov: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“, Maribor.

* **Ne pišite po položnicah!** Nekateri naročniki so izgubili položnice, ki smo jih pred tremi tedni priložili listu, in zdaj pišejo, da bi njim naj poslali druge v pismu. Naznanjamo tem polom, da nam je popolnoma nemogoče pošiljati posameznim naročnikom položnice, ker bi potrebovali celo pisarno za to delo. Kdor nima položnice pri roki, naj si kupi poštno nakaznico in nam naj pošlje naročnino po nakaznici.

Listnica uredništva.

Kostivnica: Takih vesti ne smemo priobiti. Pritožite se pravemu mestu. A navesti morate resnične dokaze. Znambe so reči vam zračnule za ušesa. — Našim dopisnikom s bojišč: Žal, da ne moremo vsega priobiti, ker je došlo zadnje dni najmanj 50 pisem s bojišč. Kar ni ustarelo, bo prišlo v celoti ali skrajšano v list. Vsem našim junakom vračamo pozdrave, želimo jim vesel Božič in srečno Novo leto! Ostanite nam tudi v bodoče zvesti poročevalci!